

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristophanis Comoediae Undecim

Graece Et Latine, Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis Stephani Bergleri nec non Caroli Andreae Dukeri ad quatuor priores. Accedunt Deperditarum Comoediarum Fragmenta, A Theod. Cantero Et Gul. Coddæo Collecta, ...

Aristophanes

Lugduni Batavorum, MDCCLX

Actus primi scena secunda

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1094](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1094)

Quaecunque nunc propter te debeo, istorum debitorum

Nihil quicquam ulli solverem, neque obolum.

PH. Non sane obtemperarem tibi. Neque enim sustinerem adspicere

120 Equites, si mihi color faciei esset corruptus.

STR. Non itaque amplius de meis edes, per Cererem juro,

Neque ipse, neque jugalis equus, neque Samphoras:

Sed exigam te domo in malam rem (ad corvos).

PH. Sed non patietur avunculus meus Megacles me

125 Esse sine equis. Sed ingrediar, te vero negligam.

SCENA SECUNDA.

Senarii Jambici.

STREPSIADES, DISCIPULUS, seu PUER SOCRATIS.

STR. Sed nec ego tamen, quamvis cecidi, jacebo.

Verum Diis invocatis, dabo me docendum

Ipfemet, & in scholam ibo.

Quomodo ergo, cum sim fenex & obliuofus & tardus,

130 Sermonum accuratorum subtilitates addifcam?

Eundum est. Quid multum tergiverfor,

Et non potius pulso fores? Puer, heus puer!

DISC. Faceffe hinc in malam rem! quis est, qui fores pultavit?

STR. Phidonis Filius Strepsiades Cicynniensis.

135 DISC. Indoctus utique es, qui tam valde

Inconfiderate fores calcitrafti,

Et cogitationem animo conceptam fecifti ut abortiret (velut abortum excuffifti.)

STR.

Latinae: Scrupulum, μίριμα, φρονίς, σκινδάλαμ. eadem: Scrupulus: σκινδάλαμ, φρονίς. Scholiales: σκινδάλαμ δέ, λεπτολογία. ἀπό τῆς χειρὸς τῆς καλῆς. Nempe γλῶσσο, unde & Latinum Scindo. Vid. infra vl. 192. Occurrit & in Ranis vl. 829.
vl. 131. τί ταύτ' ἔχων] In Thesmoph. vl. 480. τί ταύτ' ἔχουσα κείνην αἰτιώμεθα; Ubi participium manente eodem sensu abesse potest; nam in Acharnensibus vl. 513. idem plane dicit omisso participio: τί ταύτα τῆς Λακωνίας ἀντιώμεθα; utitur autem libenter hoc participio, cum moram esse vult significare; in Eccles. vl. 1146. τί πάντα διατριβῆς ἔχων; ib. vl. 850. ἐκὼν βαδίζω πάντα. τί γὰρ ἔσται ἔχων; Hic in Nubibus vl. 509.

χρόν' τί κρηδίζεις ἔχων πρὸς τὴν θύραν;
vl. 134. Κικονίαν] Infra, vl. 210. dicit Strepsiades καὶ τὰ Κικονίαις εἶσιν οἱ μὲν δημόται;
vl. 135. Οὐτάρι σφάρα] In Pluto vl. 1101. ἔτ' εἰπέ μοι, σὺ τὴν θύραν ἐκπολεῖς ὑπὸ τῆς σφάρας;
vl. 136. Τὴν θύραν λαλακτικῶς] In Ranis vl. 38. τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν; ὡς Κενταυριῶς ἐπάταξεν.
vl. 137. Ἐξήμελλομαι] Socrates erat obfetricis filius; & dicere solebat, se quoque artem maternam exercere quodammodo, educentem foetus ingenii in cerebro conceptos; hinc iste studiosus increpat rusticum, quod nimio strepitu excussisset intus Philosophis contemplationem ex animo, quasi abortum aliquem.

- ΣΤΡ. Σύγγραφί μοι· τιλῶ γ' οἰκῶ τ' ἀγρῶν.
 'ΑΜ' εἶπέ μοι τὸ περὶ γὰρ τ' ἔξημελωιδρον.
 140 ΜΑΘ. 'ΑΜ' ἔθέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν.
 ΣΤΡ. Λέγει νῦν ἐμοὶ θάρρῶν. ἐγὼ γ' ἔποσι
 'Ἦκω μαθητὴς εἰς τὸ Φροντιστήριον.
 ΜΑΘ. Λέξω· νομίσαι δέ σε ταῦτα ληρὴ μυστήρια.
 'Ανήρετ' ἀρετὴ Χαίρεφῶντα Σωκράτους,
 145 Ψύλλαν ὅπως ἄλλοιτο τὰς αὐτῆς πόδας.
 Δακῦσα γ' ἔχει Χαίρεφῶντα τ' ὄφρυς,
 'Ἐπὶ τ' κεφαλῇ ἔχει Σωκράτους ἀφήλατο,
 ΣΤΡ. Πῶς δὴ ταῦτα ἐμέτησε; ΜΑΘ. Δεξιότατα.
 Κηρὸν ἀφαιρήσας, εἶτα τ' ψύλλαν λαβῶν,
 150 'Ἐπέβαλεν εἰς τὸ κηρὸν αὐτῆς τὰ πίδα.
 Κατὰ φυγίση φειέφουσαν περσικῆ.
 Ταύτας ὑπολύσας, ἀνεμέτρε τὸ χεῖρον.
 ΣΤΡ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τ' λεπτότητι τ' φρεσίν.
 ΜΑΘ. Τί δὴτ' αἶ, ἔπερον εἰ πύθοιο Σωκράτους
 155 Φρόνισμα; ΣΤΡ. Ποῖον; ἀντιβολῶ κἀτειπέ μοι.
 ΜΑΘ. 'Ανήρετ' αὐτὸν Χαίρεφῶν ὁ Σφήτις,
 'Ὅποτερα τὴν γνώμην ἔχει· τὰς ἐμπίδας
 Κατὰ τὸ σῶμ' ἄδειν, ἢ κατὰ τὸ τέρροπύγιον.
 ΣΤΡ. Τί δὴτ' ἐκεῖν εἶπε περὶ τ' ἐμπίδων;
 160 ΜΑΘ. 'Ἐφασκεν εἶναυ τέντερον τ' ἐμπίδων
 Σπενόν· ἀφαιρήσας δ' ὄλησεν αὐτῆς, τ' πινυλῶ
 Βία βαδίζων ἀπὸ τέρροπυγίς.
 'Ἐπειτα κοῖλον περὶ τερὶ περσικεῖδρον
 Τὸν φρωκλὸν ἤχειν ὑπὸ βίας ἔπειθ' ἐπιδύμασεν.
 165 ΣΤΡ. Σάλπιγγ' ὁ φρωκλὸς ἔστιν ἄρα τ' ἐμπίδων.
 ὦ τεισμακάει τ' διεπτερόμασεν.
 Ἦ ῥαδίως φθῶγων αἶν ἀποφύγοι δίκην,

'Ος

vl. 138. Τιλῶ γὰρ οἰκῶ τ' ἀγρῶν] Rustici plerumque sunt rustici & rudes; unde & Hector, in Rheto Euripidis vl. 266. ad rusticum minus oportuno tempore, ut videbatur, venientem, dicit: ἢ πολλὰ ἀγροῦσαι σκαλιὰ πρόσκειται φρεσίν· Profecio multa ruditas inest animis rusticorum.

vl. 143. Μυστήρια] Aristocretus Lib. II. Epist. 5. Μυστήρια σοὶ ταῦτα γεγραφέα· Haec ad te scripta sunt tanquam arcanis quaedam. Aelianus Epistola I. ταῦτά σοι, περὶ τὰ Πανος, μυστήρια τὰ μεγάλα ἔγω· Per Pana obsecro, ut haec tibi sint magna illa mysteria.

vl. 145. Ψύλλαν ὅπως ἄλλοιτο] Ad hunc locum Aristophanis procul dubio respexit Lucianus Tom. I.

p. 18. Edit. Amstel. ἀρετὴ μὲν ἀεροβατῆρας δεικνύσας, καὶ νεύλαις ζυνοῦσας· ἀρετὴ δὲ ψυλλῶν πινυλῶν διαμεινῶσας &c. Item in Philopatrie p. 770. σίγα τὰ νεύλαι, καὶ τὰ σιγῆς ἀρετὴ· ἐν ἑσθ' αὐτὴ μετρεῖν τὰ ψυλλῶν ἔχει. Et Xenophon in Sympot. p. 892. E. ubi Syracusanus sic ad Socratem: ταῦτα μὲν ἔα· ἀλλ' εἶπέ μοι, πῶς ψύλλα πόδας ἐμὰ ἀπέχει· ταῦτα γὰρ σε φασὶ γεμετερεῖν. Kusterus.

vl. 147. 'Ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀφήλασεν] Athenaeus Lib. XI. p. 507. commemorat Socratis quoddam insomnium de Platone: δοκίμην γὰρ ἔσθ' Πλάτωνα κερῶν γενομένου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν με ἀναπνέσαντα, τὸ φασικὸν με κατακαταρῶσεν· Dixit enim Socrates: Plato mihi visus est in capite.

- STR. Ignosce mihi: procul enim hinc habita ruri.
Sed dic mihi, quisnam ille sit abortus? (quidnam illud sit quod excussum est)
- 140 DISC. Sed fas non est haec cuiquam dicere nisi discipulis.
STR. Mihi dic ergo audacter: ego enim ipse
Venio in scholam discipulus.
DISC. Dicam. sed te oportet habere ista pro mysteriis:
Modo interrogabat Chaerephontem Socrates,
- 145 Pulex quot pedes suos ipsius saltaret?
Cum enim momordisset Chaerephontis supercilium,
In caput Socratis inde saltavit.
STR. Quomodo ergo istud metiebatur? DISC. Scite admodum.
Cera liquefacta, deinde pulice prehensio,
- 150 Immerfit in ceram pedes ejus:
Post, refrigerato adnatae sunt crepidae Perficae.
His detractis dimetiebatur locum.
STR. O rex Jupiter, quanta subtilitas mentis!
DISC. Quid vero, si aliud Socratis audias
155 Inventum? STR. Quale? obsecro dic mihi.
DISC. Interrogabat ipsum Chaerepho Sphettius,
Utrum putaret culices
Ore canere, an vero podice?
STR. Quidnam igitur ille dicebat de culice?
- 160 DISC. Intestinum culicis ajebat esse
Angustum. per illud autem tam tenue, flatum
Vi pergere versus podicem,
Deinde angusto intestino adjacentem cavum
Podicem sonare vi flatus.
- 165 STR. Tuba itaque est podex culicum.
O ter beatus ob explicatam intestini naturam!
Facile certe reus absolvetur,

Qui

cornicem mutatus, assultare capiti meo, & calvitium meam
scarificare. Nempe quia calvus erat Socrates, & Chaerephontem
hirsuta habebat supercilia, Comicus ridiculi causa, istum saltum
pulicis commentus est: & praeterea vult traducere inanes & futiles
nugas Philosophorum.

vl. 154. Τι δὲτ' ἄν] Sic & in Lystrata vl. 402. τι
δὲτ' ἄν εἰ πύθοιο καὶ τὸν τὰνδ' ἔδω;

vl. 156. Χαίρετ' ὁ Σφῆτις] Strepsiades Cicynniensis
est tribulis Chaerephontis Sphettii; nam Cicynna & Sphettus
erant ambo pagi Acamantidis tribus. Scholias-tes ad vl. 134.
Κικυννίδες ἀπὸ δῆμου τ' Ἀκαμαντίδ'.

πολλὴ κίνδυνος. Stephanus Byz. Σφῆτις δῆμος Ἀκαμαντίδ' ἔφη.
Scholias-tes Comicus ad hunc 156. versum. Σφῆτις ἀπὸ δῆμου τ' Ἀκαμαντίδ' ἔφη.

vl. 163. Κόλλοι πρὸς σπῆ] Oratio est supplenda hoc
modo: κοίλον τ' πρὸς σπῆ τὸ σπῆτις nam amplio-rem
vult esse podicem contiguo intestino, ut fiat quasi tuba.

vl. 165. Σάλπιγγ'] Homerus in Batrachomyomachia:
καὶ τὴν κενόπερον μεγάλας σάλπιγγας ἔχουσαν, δίδωκε
σάλπιγγος πολέμου κτύπον. Aique tunc culices magnas tu-
bas habentes, horribilis belli strepitus signum dederunt clau-
gore tubarum.

- Ὅστις δίοιθε τῆντερον τ' ἐμπιδῶ.
 ΜΑΘ. Πρώτω δέ γε γνάμνω μεγάλω ἀφῆρθη
 170 Ὑπ' ἀσκαλαβώτῃ. ΣΤΡ. Τίνα τρόπον; κείτιπέ μοι.
 ΜΑΘ. Ζητῶν αὐτῶ τ' σελήνης τὰς ὁδούς,
 Καὶ τὰς ἀειφορέας, εἴτ' ἄνω κεχηνότῃ,
 Ἄπο τ' ὄροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κατέχευεν.
 ΣΤΡ. Ἡδῶ γαλεώτῃ καταχέσαντι Σακράτης.
 175 ΜΑΘ. Ἐχθὲς δέ γ' ἡμῖν δειπνὸν ὄσκι μὲ ἐσπέρας.
 ΣΤΡ. Εἶεν. τί ἐν ὡρῆς τάλφιτ' ἐπαλαμύσατο;
 ΜΑΘ. Κατὰ τ' τραπέζης καταπίσας λεπίω τέφραν,
 Κάμψας ἰερίσιον, εἶτα ἀφῆρην λαβών,
 Ἐκ τ' παλαίφρας φοιμάτιον ὑφείλετο.
 180 ΣΤΡ. Τί δῆτ' ἐκείνον τὸν Θαλιῶ θραυμάζομεν;
 Ἄνοιγ', ἀνοιγ' ἀνύσας τὸ Φροισπήσιον,
 Καὶ δεῖξον ὡς τάχιστα μοι τὸν Σακράτη.
 Μαθηπῶ γάρ. ἀλλ' ἀνοίγε τ' ἴδρα.
 ὦ Ἡράκλειε. ταυτί ποδαπὰ τὰ θηρία;
 185 ΜΑΘ. Τί ἐθαύμασας; τῶ σοι δοκῶσιν εἰσκήνασ;
 ΣΤΡ. Τοῖς ἐκ Πύλας ληφθεῖσι τοῖς Λακωνικοῖς.
 Ἄταρ τί ποτ' ἐς τ' γλῶ βλέπουσιν ἕτοι;
 ΜΑΘ. Ζητῶσιν ἕτοι τὰ χε' γῆς. ΣΤΡ. Βολβὸς ἄρα
 Ζητῶσι; μὴ κὼ τῆτόγε Φροντίζετε.
 190 Ἐγὼ γ' εἶδ', ἢ εἰσὶ μεγάλοι κ' καλοί.
 Τί γ' οἶδε δρῶσιν, οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες;
 ΜΑΘ. Οὗτοι δ' ἐρεβοδιφάσιν ὑπὸ τ' Τάστειρον.
 ΣΤΡ. Τί δῆτ' ὁ φρωκὸς ἐς τ' ἔρανὸν βλέπῃ;
 ΜΑΘ. Αὐτὸς καθ' αὐτὸν ἀφροισμῶν διδάσκει.
 195 Ἄμ' εἰσθ', ἴνα μὴ κῆν ἡμῖν ὄπιτίχη.
 ΣΤΡ. Μήπω γε, μήπω γ'. ἀλλ' ὄπιμειάντων, ἴνα

Αὐ-

vf. 171. Τῆς σελήνης τὰς ὁδούς] Infra vf. 1510. καὶ τ' σελήνης ἐκποτίσθε τὴν ἴδρα.

vf. 176. Πρὸς τ' ἀλφίτα] Infra vf. 647. τί δέ μ' ἀφῆρθησιν οἱ ἔμβωλι πρὸς τάλφισα;

vf. 178. Διαλύτην] Meton Geometra dicit in Avibus vf. 1002. προσθεῖε ἐν ἔγῳ τ' κατὸν ἀνάθει τετονοί τ' Κάμψας ἰερίσιον διαλύτην &c.

vf. 179. Φοιμάτιον ὑφείλετο] Satis acerba infectatio; si quidem Socrates Philosophus, non vulgarem alias gravitatem prae se ferens, in Palaestra, ubi pueri exercentur nudi, vestem furatus est. Comicus autem noster hic etiam videtur, ut alibi saepe, secutus Eupolin, qui & ipse furantem introduxit Socratem, ut testatur scholiastes ad vf. 96. citans etiam Eupolidis verba: δεξάμινος δὲ Σακράτης τὴν ἐπίδουξιν Στροισφῆν εἰσχεῖται ἰλαροῦσιν.

vf. 180. Τὸν Θαλιῶ] Plautus in Captivis Act. II. Sc. II. vf. 24. Eugevae! Tivalem talento non emam Millefium; nam ad huius sapientiam ille nimius nugator fuit. Contra, Avibus vf. 1010. ille, qui se simulat admirari sapientiam Metonis, dicit: ἀνθρώπος Θαλιῶ.

vf. 183. Μαθηπῶ] Est verbum desiderii. Synesius Epist. 103. καὶ τίσιν ἀπὸ τῆς ἰδοῦς τις εἶνα; καὶ τὴν γε φύσιν ἐμακάριζον, καὶ ἐμαθηπῶν πολλοί. Et quibusdam hominibus videbatur ille hanc ob causam vir esse, & beatum eum praedicabant propter tale ingenium, & cupiebant ab eo discere. tale est φρον. Sophocles in Philoctete vf. 1205. φρονά φρονά νοῖς ἴδῃ. Ubi Scholia: θραυματῶν θραυμάτης ἐπιθυμῶν. ἐπιθυμῶν in Lyfist. vf. 717. Sic κερσίαν in Hippocr. Epist. 2. & Σικολλίαν in Equitibus vf. 61. ubi vide Notam. Est & alia forma verborum voluntatem significantium, ut δρασίαι in Pace vf. 61.

- Qui perspexerit intestinum culicis.
 Disc. Nuper vero magno invento fuit privatus
 170 A stellione. STR. Quomodo? dic mihi.
 Disc. Quaerentem ipsum lunae vias,
 Et motus, sursum spectantem ore hianti
 Noctu de tecto percacavit stellio.
 STR. O lepidum stellionem, qui Socratem percacavit.
 175 Disc. Heri vesperi autem nobis coena non erat.
 STR. Esto. quid itaque ad cibum *inveniendum* excogitavit?
 Disc. Mensam ubi conspersisset tenui pulvere,
 Et veru *quoddam* incurvasset, circino sumto,
 E palaestra vestem furripuit.
 180 STR. Quid ergo Thaletem illum miramur?
 Aperi, aperi cito scholam,
 Et ostende quamprimum mihi Socratem.
 Cupio enim ejus discipulus fieri. sed aperi ostium.
 O Hercules! cujusmodi hae sunt bestiae?
 185 Disc. Quid miraris; cui videntur esse similes?
 STR. Lacedaemoniis illis, qui e Pylo captivi adducti sunt.
 Sed quid terram intuentur isti?
 Disc. Hi quaerunt subterranea. STR. Bulbos ergo
 Quaerunt; ne jam istud curetis;
 190 Ego enim scio ubi sint magni & pulchri.
 Quid vero isti faciunt, qui se tam valde incurvarunt?
 Disc. Isti perscrutantur ima erebi & tartari.
 STR. Quid ergo podex in coelum spectat?
 Disc. Ipse per se astronomiam discit.
 195 Sed ingrediamini, ne ille in nos forte incidat.
 STR. Nondum etiam, nondum. sed maneant, ut

Cum

vf. 186. Τεῖς ἐν Πύλῳ] Proprie non in Pylo capti sunt isti Lacedaemonii, sed in Sphaacteria; in qua insula, jacente prope Pylum, in continente sitam, & ab Atheniensibus munitam, plusquam quadringentos Lacedaemoniorum Athenienses obsidione cinxerant, tandemque expugnaverant, & ex iis fere trecentos captivos adduxerant. His autem Lacedaemoniis, similes dicit esse Philosophos illos, quos apertis foribus intus conspiciebatur; nempe squalidos & macie confectos; tales autem reddiderat Lacedaemonios in insula illa deserta fames diutina. Rem omnem accurate narrat Thucydides Libro tertio.

vf. 192. Ἐρεθισμένοι] Theophylactus Simocata Epist. 12. ὅτι φλέας χρῆσι μεταλλογῶν ἀνιχνεύσεις, ὅτι φρεσῶν-χοι τὰ τῶν ἱεροδιδασκῶν ἀπὸρρητα, ἐφθαλμῶς ὁδῶν

ἀναζητῶντες διδασκαλίας, ὅτι περὶ τῶν ἰατρῶν ἱεροδιδασκῶν τίχων, ἐς ἣν τὴν πύλιν ἱεροδιδασκῶν ἀτασαν εἶπα, τῶν Ἀγροίλων ἢ με διδασκαλίας. Neque metalli fissores, auri venas scrutantes, nec aquilegos, terrae arcana penitus rimantes, oculos aquarum requirentes, ut eos cornere possint, tam studiose sunt occupati circa artem suam, ut ego omne oppidum scrupulose & minute perquisit, scabi possem Agasilum videre. In isto autem loco videtur ἱεροδιδασκῶν legendum, ut sit a σαρδδαλαμῶν, de quo supra, vf. 130. Quam autem sit facilis literae μ in β mutatio, norunt, qui legunt MSta.

vf. 195. Ἄλλ' ἰσθῶ] Pro ἰσθῶ. Loquitur ad condiscipulos, qui κατὰ τὸ σιωπῶμενον foras prodierant.
 vf. 196. Ἐπιμεινάντων] Pro ἐπιμεινάντων. ut infra
 vf. 455. παραθίντων. vf. 452. δρόντων. & alibi saepe.

Αὐτοῖσι κενώσω π' ἀραγμάτιον ἐμὸν.

ΜΑΘ. Ἄλλ' ἔχ' οἶόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τ' ἀέρα

Ἐξω ληστέθειν πολὺν ἄγαν γ' ἐπὶ χροῖον.

200 ΣΤΡ. Πρὸς τ' θεῶν, τί γ' ταῦτ' εἶν, εἶπέ μοι.

ΜΑΘ. Ἀφρονομία μὲ αὐτῆ. ΣΤΡ. Τετὶ δὲ τί;

ΜΑΘ. Γεωμετεία. ΣΤΡ. Τῶτ' ἐν τί ὄβρι χροῖσιμον;

ΜΑΘ. Γλυῖ ἀναμετρεῖαδ'. ΣΤΡ. Πότερα τ' κληροχικλί;

ΜΑΘ. Οὐκ· ἀλλὰ τ' σὺμπασαν. ΣΤΡ. Ἀτεῖον λέγεις.

205 Τὸ γ' σόφισμα δημοπικὸν καὶ χροῖσιμον.

ΜΑΘ. Αὐτῆ δὲ σοι γῆς πρὸς πᾶσι· ὄρα' εἰ;

Αἶδε μὲ Ἀθῆναι. ΣΤΡ. Τί σὺ λέγεις; εἰ πείθομαι;

Ἐπεὶ δικαστὴς ἔχ' ὄρω καθημύνας.

ΜΑΘ. Ὡς τῶτ' ἀληθῶς Ἀπικὸν τὸ χροῖον.

210 ΣΤΡ. Καὶ πῶς Κικονεῖς εἰσὶν οἱ μοι δημόται;

ΜΑΘ. Ἐνταῦθ' ἐνεισιν. ἢ δὲ γ' εἰσοί, ὡς ὄρα' εἰ;

Ἡδὲ πρὸς ἀπὸ μακρὰ πόρρω πάνυ.

ΣΤΡ. Οἶδ'. Ἐπὶ γ' ὑμῶν παρετάθη καὶ Πεικλήεις.

Ἄλλ' ἢ Λακεδαίμων πῶς ἐν. ΜΑΘ. Ὅπως ἐν; αὐτῆ.

215 ΣΤΡ. Ὡς ἐγγυὲς ἡμῶν. τῶτο πάνυ φροντίζετε,

ταύτιον ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγὴν πόρρω πάνυ.

ΜΑΘ. Ἄλλ' ἔχ' οἶόν τε καὶ Δί'. ΣΤΡ. Οἰμώξειδ' ἄρα.

Φέρε, τίς γ' ἔστ' οὐπὶ τ' κρεμάθρας ἀνῆ;

ΜΑΘ. Αὐτὸς. ΣΤΡ. Τίς αὐτὸς; ΜΑΘ. Σωκράτης. ΣΤΡ. Ὡς Σάκρατες.

220 Ἴθ' ἔστ' ἀναξήσον αὐτὸν μοι μέγα.

ΜΑΘ. Αὐτὸς μὲ ἐν σὺ κλέεσον· εἰ γὰρ μοι χολή.

vf. 199. [Εἶ] Refertur ad οἶόν τε, ut sit, ἔχ' οἶόν τ' ἐστὶν αὐτῆς.

vf. 201. [Ἀφρονομία] Tabula aut Sphaera ubi sidera erant descripta.

vf. 208. [Ἐπεὶ δικαστὴς] Quasi hoc praecipuum sit signum unde Atheniensium urbs a ceteris dignosci possit, si nempe iudices in foro sedeant; perstringit autem hic etiam τὸ φιλόδικον eorum; de qua re ex professo

edidit Vespas.

vf. 210. [Κικονεῖς] Vide supra, vf. 134. & notata ad vf. 156.

vf. 212. [Μακρὰ] Euboea erat oblonga insula, unde & Μακρῆ dicebatur, teste Stephano Byz. & Scholiaste. Vid. Spanhem. ad Callim. p. 336.

vf. 213. [Παρετάθη] Aliter accipit Rusticus hanc vocem, hoc sensu: Euboea, sive incolae ejus, extensu est.

- Cum ipsis communicem meum quoddam negotium.
 Disc. Sed non possunt in aëre
 Foris commorari nimis longo tempore.
 200 STR. Per Deos obsecro, quid haec sunt? dic mihi.
 Disc. Haec quidem astronomia est. STR. Hoc vero quid?
 Disc. Geometria. STR. Hoc itaque ad quam rem est utile?
 Disc. Ad dimetiendam terram. STR. illamne quae forte distributa fuerit?
 Disc. Non; verum universam. STR. Facete dicis.
 205 Est enim hoc inventum populare & utile.
 Disc. Haec autem est terrae descriptio universae: viden?
 Hae quidem sunt Athenae. STR. Quid dicis; non credo.
 Quoniam iudices federe non video.
 Disc. Atqui revera hoc est Atticum solum.
 210 STR. Et ubi sunt Cicynnienses mei populares?
 Disc. Hic insunt. Euboea autem, ut vides,
 Ista: protensa est longe admodum.
 STR. Scio: nam a vobis protensa est & a Pericle.
 Sed Lacedaemon ubi est? Disc. Ubi sit? Haec est.
 215 STR. Quam prope a nobis! id omnino operam date,
 Ut hanc a nobis abducatis quam longissime.
 Disc. Sed hoc certe fieri nequit. STR. Ejulabitis ergo.
 Age, quis vero est vir iste in carnario? *corbe pensili.*
 Disc. Ipse. STR. Quis ipse? Disc. Socrates. STR. O Socrates.
 220 I tu, voca eum mihi magna voce.
 Disc. Tute ipse voca sane; nam mihi non est otium.

& prostrata, id est: devicta & subiecta.

Ibid. Περικλῆς:] Thucydides lib. I. καὶ Ἀθηναῖοι πάλιν ἐς Εὐβοίαν διαβάντες, Περικλῆος στρατηγῶν, κατὰ σπῆλαιον πᾶσαν Ἀθηναίους ἢ ἄλλους ἐν Εὐβοίᾳ τραπέσαντες, τὴν ἑαυτῶν ἐπιπέσαντες.

vl. 218 Ἐπὶ τῷ κορυμνῶν:] Per machinam ostenditur Socrates ridiculi causa, sublimis, in corbe pensili. Glossae: κερυμνῶν carnalium. Scholiastes: ἐκείνῳ

εἰς τὴν καὶ περιπέσαντα ἢ τὴν ἐπιπέσαν ἀποπέσαντα. Vas, in quo reliquias obsoniorum solemus reponere. Comicus ipse mox κέρβον vocat. Glossae: κέρβον, Crates.

vl. 219. Ἄνθρωπος:] Scholiastes: Honoris causa, inquit, non statim Socratis nomen profert. Apud Platonem in Protagora, pullantibus fores Calliae Sophistae responderet Janitor: εἰ καὶ ἄλλοι, id est, doctori non vacat. Ex notis Casauboni ad Theophr. Characteres.